

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

Motpart: Friederike Wallentin-Hermann

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Handelsgericht Wien – Tolkning av artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1) – Begreppen "extraordinära omständigheter" och "rimliga åtgärder" – Flygning som ställs in på grund av motorfel – Lufttrafikföretag som betydligt oftare än andra lufttrafikföretag ställer in flygningar på grund av tekniska fel

Domslut

- 1) Artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas på ett sådant sätt att ett tekniskt problem med ett flygplan, som leder till att en flygning ställs in, inte omfattas av begreppet "extraordinära omständigheter", i den mening som avses i denna bestämmelse, såvida detta problem inte uppkommit till följd av händelser som, till sin art eller sitt ursprung, faller utanför det berörda lufttrafikföretagets normala verksamhet och som ligger utanför dess faktiska kontroll. Konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som ingicks i Montreal den 28 maj 1999, är inte avgörande för tolkningen av de skäl för undantag från kompensationsskyldigheten som avses i artikel 5.3 i förordning nr 261/2004.
- 2) Frekvensen av tekniska problem hos ett lufttrafikföretag är inte i sig ett sakförhållande som gör det möjligt att fastställa huruvida det föreligger "extraordinära omständigheter", i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 261/2004.
- 3) Den omständigheten att ett lufttrafikföretag har iakttagit samtliga lagstadgade minimikrav avseende underhåll av ett flygplan är inte i sig tillräcklig för att det ska anses styrkt att detta lufttrafikföretag har vidtagit "alla rimliga åtgärder", i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 261/2004, och således ska befrias från kompensationsskyldigheten enligt artiklarna 5.1 c och 7.1 i denna förordning.

(¹) EUT C 64, 8.3.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 22 december 2008 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof – Tyskland) – Förfarande anhängiggjort av Erich Stamm, Anneliese Hauser

(Mål C-13/08) (¹)

(Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, på ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, på andra sidan, om fri rörlighet för personer — Likabehandling — Gränsarbetare med egen rörelse — Jordbruksarbetare — Jordbruksstruktur)

(2009/C 44/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Erich Stamm, Anneliese Hauser

Ytterligare deltagare i rättegången: Regierungspräsidium Freiburg

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesgerichtshof – Tolkning av artiklarna 12.1, 13.1 och 15.1 i bilaga I till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999 (EGT L 114, 2002, s. 6) – Tillämplighet av likabehandlingsprincipen på gränsarbetare med egen rörelse – Lantbrukare med schweizisk nationalitet och med hemvist i Schweiz som slutit arrendekontrakt avseende en jordbruksfastighet belägen i Tyskland

Domslut

Enligt artikel 15.1 i bilaga I till Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999, ska en avtalspart bevilja sådana gränsarbetare med egen rörelse, i den mening som avses i artikel 13 i nämnda bilaga, från den andra avtalslutande parten en behandling som är minst lika förmånlig som den som beviljas landets egna medborgare vad beträffar upptagande och utövande av förvärvsverksamhet som egenföretagare i värdlandet.

(¹) EUT C 92, 12.4.2008.